

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ เยาวชนกระทำผิดกฎหมายและนักเรียน ในจำนวนตัวอย่างทั้งสิ้น 803 คน แบ่งออกเป็นเยาวชนกระทำผิดกฎหมาย จำนวน 402 คน นักเรียน 401 คน แต่ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์จริงมีจำนวน 620 คน เป็นนักเรียน 272 คน เยาวชนกระทำผิดกฎหมาย 348 คน เนื่องจากแบบสอบถามมีการตอบที่ไม่สมบูรณ์

นำข้อมูลมาวิเคราะห์การจำแนกกลุ่มแบบขั้น ๆ โดยวิธีวัดค่า แอมดา (Wilks's Lamda Method) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS^X (Statistical Package for Social Sciences - X Release 1)

ตัวแปรทั้งหมดรวมทั้งตัวแปรหุ่นที่สร้างขึ้นที่นำมาวิเคราะห์และคาดว่ามีความสามารถในการจำแนกกลุ่มเยาวชนกระทำผิดกฎหมายและกลุ่มนักเรียนมีจำนวนทั้งสิ้น 33 ตัว แยกตามปัจจัยดังนี้

ปัจจัยทางครอบครัว

1. อาชีพบิดา
2. อาชีพมารดา
3. การศึกษาบิดา
4. การศึกษามารดา
5. การมีบุคคลในบ้านคิดเหต่า
6. การมีบุคคลในบ้านติดการพนัน
7. การมีบิดามารดาเลี้ยง
8. จำนวนพี่น้องทั้งหมด
9. จำนวนบุคคลในบ้าน

10. ผู้ที่เขวาชนอาศัยอยู่ด้วย
11. รายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน
12. ความไม่ปรองดองกันในครอบครัว
13. การอยู่ร่วมกันของบิดามารดาที่แท้จริง ซึ่งสร้างเป็นตัวแทน
รุ่น 3 ตัวแปร ดังนี้
 - 13.1 การที่บิดามารดาอยู่รวมกันในบ้าน
 - 13.2 การที่บิดามารดาไม่ได้อยู่ด้วยกันในบ้านเพราะหย่า
 - 13.3 การที่บิดามารดาไม่ได้อยู่ด้วยกันในบ้าน เพราะบิดา
หรือมารดา(จริง) เสียชีวิต
14. การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย
15. การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน
16. การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

ปัจจัยเกี่ยวกับเขวาชนเอง

1. อึดทนโน้ทน
2. ความเชื่อเรื่องแหล่งควบคุมภายใน-นอกตน
3. ความโน้มเอียงไปในทางเป็นปฏิปักษ์ต่อกฎหมาย

ปัจจัยทางสภาพแวดล้อม

1. การศึกษา
2. การมีพื้นที่อยู่อาศัย
3. การมีบุคคลในบ้านถูกจับกุม
4. การมีเพื่อนสนิทถูกจับกุม
5. ฐานะบ้าน
6. เวลาว่าง
7. การใช้เวลาว่าง ซึ่งสร้างเป็นตัวแทนรุ่น 6 ตัวดังนี้
 - 7.1 การเที่ยวเล่น คู่กับเพื่อน
 - 7.2 การดูโทรทัศน์ ภาพยนตร์ ฟังเพลงวิทยุ

- 7.3 การเล่นเกมกีฬา
- 7.4 การอ่านหนังสือ ทำการบ้าน
- 7.5 เลี้ยงน้อง นอนเล่น อยู่บ้านเฉย ๆ
- 7.6 การเดินคนตรี

ผลการวิเคราะห์แบบการเลือกตัวแปรเข้ามาวิเคราะห์ตามลำดับความสำคัญด้วยวิธีวิบูลส์ แลสมทา ซึ่งถือเกณฑ์การคัดเลือกตัวแปรที่สามารถจำแนกกลุ่ม และในขณะเดียวกันก็ถึงความเกาะกลุ่มภายในกลุ่มด้วย พบว่ามีตัวแปรทั้งหมด 21 ตัวแปร ที่มีความสามารถในการจำแนกกลุ่มตามเกณฑ์ดังกล่าวซึ่งเสนอในตารางที่ 9 ต่อไปนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 ตารางสรุปตัวแปรที่สามารถจำแนกกลุ่มเรียงตามลำดับชั้นหน้ามารวม
วิเคราะห์เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ชั้นละ 1 ตัวแปร

อันดับ ชั้นที่	ตัวแปร	Wilks' Lambda
1	การศึกษา	0.4369 *
2	การเที่ยวเล่นคุยกับเพื่อนเมื่อมีเวลาว่าง	0.3490 *
3	การมีเพื่อนสนิทถูกจับกุม	0.3153 *
4	รายได้รวมของครอบครัวตลอดเดือน	0.3016 *
5	จำนวนพี่น้อง	0.2935 *
6	การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน	0.2855 *
7	ความโน้มเอียงไปในทางเป็นปฏิปักษ์ต่อกฎหมาย	0.2780 *
8	การที่มีความารถอายุรวมกันในบ้าน	0.2741 *
9	เวลาว่าง	0.2709 *
10	การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย	0.2683 *
11	การอ่านหนังสือทำที่บ้านเมื่อมีเวลาว่าง	0.2660 *
12	ความเชื่อเรื่องแหล่งควบคุมภายใน-นอกถนน	0.2638 *
13	การเดินคนเดียวเมื่อมีเวลาว่าง	0.2614 *
14	การเล่นกีฬาเมื่อมีเวลาว่าง	0.2596 *
15	การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย	0.2589 *
16	การที่มีความารถไม่ได้ช่วยกันเพราะบิดาหรือมารดาเสียชีวิต	0.2572 *
17	การที่มีความารถไม่ได้ช่วยกันเพราะหย่า, เลิกกัน	0.2530 *
18	ความไม่ปรองดองกันในครอบครัว	0.2523 *
19	อาชีพมารดา	0.2517 *
20	การที่มีความารถเลี้ยง	0.2511 *
21	อาชีพบิดา	0.2506 *

* $p < 0.01$

วิดิสแอมตา เป็นสถิติที่ใช้วิเคราะห์ความแตกต่างของตัวแปรจำแนกต่าง ๆ
 ระหว่างกลุ่ม ทั้งนี้โดยที่เชื่อว่ายังคงมีอำนาจในการจำแนกที่เหลือ (residual
 discrimination) ตัวแปรต่าง ๆ ที่นำมาวิเคราะห์นั้นยังไม่สามารถอธิบาย
 ได้หมด ดังนั้นวิดิสแอมตาจึงมีค่าในทางยกผืน (inverse measure) กล่าวคือ
 ถ้าค่าวิดิสแอมตามีค่าใกล้ศูนย์มากเท่าไรแสดงว่าตัวแปรต่าง ๆ ที่นำมาวิเคราะห์
 สามารถจำแนกกลุ่มได้สูงมาก ทั้งนี้โดยที่ค่าวิดิสแอมตามีค่าสูงสุดเท่ากับ 1.0
 (Klecka 1981: 38-39) โดยที่ถ้าค่าวิดิสแอมตาเท่ากับ 0 แสดงว่าตัวแปร
 สามารถจำแนกกลุ่มได้อย่างเด็ดขาด แต่ถ้าวิดิสแอมตาเท่ากับ 1 แสดงว่าตัวแปร
 ไม่สามารถจำแนกกลุ่มได้เลย ดังนั้นจากตารางที่ 9 จะเห็นได้ว่าเมื่อนำตัวแปรการ
 ศึกษาเพียงตัวเดียวมาวิเคราะห์การจำแนกในชั้นที่ 1 ปรากฏว่าได้ค่าวิดิสแอมตา
 เท่ากับ 0.4369 แสดงว่าตัวแปรการศึกษาเพียงตัวเดียวสามารถอธิบายความแปร
 ปรวนของการเป็นสมาชิกกลุ่มได้ร้อยละ 56.31 แต่เนื่องจากค่าวิดิสแอมตาที่ได้มี
 จำนวนค่าห่างจากศูนย์มากเมื่อเทียบกับค่าสูงสุด-ต่ำสุด คือ 1.00-0.00 ดังนั้นยังคงมี
 อำนาจในการจำแนกที่เหลือ ซึ่งมีได้จำแนกโดยตัวแปรการศึกษาอีกเป็นจำนวนร้อยละ
 43.69

ต่อมาตัวแปรการเที่ยวเล่นอยู่กับเพื่อนเมื่อมีเวลาว่าง นำเข้ามาวิเคราะห์
 ในชั้นที่สอง ปรากฏว่าค่าวิดิสแอมตาลดลงเหลือ 0.3490 แสดงว่าตัวแปรที่ 2 ที่
 นำเข้ามาวิเคราะห์ช่วยอธิบายการจำแนกกลุ่มได้เพิ่มมากขึ้นกว่าการใช้ตัวแปรการ
 ศึกษาเพียงตัวเดียว การนำตัวแปรเข้ามาวิเคราะห์เพิ่มเติมจะชั้น ๆ ละ 1 ตัวแปรเช่นนี้
 จนกระทั่งถึงชั้นที่ 21 ซึ่งเป็นชั้นที่ตัวแปรอาชีพของบิดาถูกคัดเลือกเข้ามาวิเคราะห์เป็น
 ตัวสุดท้ายที่ทำให้ได้ค่าวิดิสแอมตาลดลงเหลือ 0.2506 โดยที่ค่าวิดิสแอมตามีนัย
 สำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (Chi - square = 840.60, degrees of freedom
 = 21) แสดงว่าตัวแปรทั้ง 21 ตัว ตามตารางที่ 7 สามารถใช้จำแนกกลุ่มเยาวชน
 กระทำผิดกฎหมายและนักเรียนโตได้โดยที่มีอำนาจในการจำแนกที่เหลือลดลงจากการใช้
 ตัวแปรการศึกษาเพียงตัวเดียวในการจำแนกกลุ่มโดยจะเห็นได้จากค่าวิดิสแอมตา
 ที่ลดลงจาก 0.4369 ในการวิเคราะห์ชั้นที่ 1 จนเหลือ 0.2506 ในชั้นที่ 21 แสดง
 ว่าตัวแปรทั้ง 21 ตัว สามารถอธิบายความแปรปรวนของการเป็นสมาชิกกลุ่มได้สูงพอ
 ควร โดยยังคงมีอำนาจในการจำแนกที่เหลืออีกร้อยละ 25.06

ตารางที่ 10 สัมประสิทธิ์คาโนนิกมาตรฐาน (Standardized Canonical Coefficient หรือ Ci

ตัวแปร	Ci
1. การศึกษา	-0.6257
2. การเที่ยวเล่นคุยกับเพื่อนเมื่อมีเวลาว่าง	0.3182
3. การมีเพื่อนสนิทถูกจับกุม	0.3112
4. การที่มีความรักไม่ได้ไปด้วยกันเพราะหยา, เล็กกัน	0.2983
5. การที่มีความรักไม่ได้ไปด้วยกันเพราะบิดาหรือมารดาเสียชีวิต	0.2710
6. รายได้รวมของครอบครัว	-0.2263
7. การยอมรับเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย	-0.2197
8. จำนวนพี่น้อง	0.2124
9. การยอมรับเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน	0.2013
10. การอ่านหนังสือทำกรบ้านเมื่อมีเวลาว่าง	-0.1789
11. การที่มีความรักอยู่รวมกันในบ้าน	0.1628
12. จำนวนเวลาว่าง	0.1600
13. ความโน้มเอียงไปในทางเป็นปฏิปักษ์ต่อกฎหมาย	0.1373
14. การยอมรับเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย	-0.1256
15. การเล่นกีฬาเมื่อมีเวลาว่าง	-0.1254
16. การเลี้ยงน้อง นอนเล่นอยู่บ้านเฉย ๆ	-0.1154
17. ความเชื่อเรื่องพลังความคุ้มครองภายใน-นอกตน	0.1084
18. ชาติพม่า	0.0815
19. ความไม่ปรองดองกันในครอบครัว	-0.0734
20. การมีความรักเลี้ยง	0.0593
21. ชาติพม่า	-0.0562

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นถึงค่าสัมประสิทธิ์คาโนนิกัลมาตรฐาน ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์คาโนนิกัลมาตรฐานชี้ให้เห็นว่าตัวแปรใดมีความสำคัญมากน้อยเพียงใด เมื่อเปรียบเทียบกับตัวแปรอื่น ๆ (Klecka 1981: 29) โดยไม่คิดเครื่องหมาย แต่ที่ค่าในตารางที่ 10 มีเครื่องหมายบวกก็เพื่อใช้ประโยชน์ในการคำนวณค่าคะแนนการจำแนก (discriminant scores) ด้วยการนำไปคูณกับคะแนนมาตรฐาน (Z Scores) ของตัวแปรที่ใช้ในการจำแนก (Klecka 1980: 30) ดังนั้นจากตารางที่ 10 ที่แสดงค่าสัมประสิทธิ์คาโนนิกัลมาตรฐานของตัวแปรทั้ง 21 ตัว เรียงตามลำดับค่าจากมากไปหาน้อย เป็นการแสดงความสำคัญของตัวแปรตามลำดับ จากสำคัญมากที่สุดจนสำคัญน้อยที่สุด

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยตั้ง เกณฑ์ว่าตัวแปรที่มีสัมประสิทธิ์คาโนนิกัลมาตรฐานต่ำกว่า 0.20 คงไม่ถือว่าเป็นตัวแปรที่ไม่มีความสำคัญมากนักดังนั้นการวิจัยนี้จึงอาจกล่าวได้ว่ามีตัวแปรที่มีความสำคัญในการจำแนกกลุ่มเยาวชนกระทำผิดกฎหมายและนักเรียนเพียง 9 ตัวแปรคือ

1. การศึกษา
2. การเที่ยวเล่นคุยกับเพื่อนเมื่อมีเวลาว่าง
3. การมีเพื่อนสนิทถูกจับกุม
4. การที่มีความารถาไม่ได้อยู่ด้วยกันเพราะหย่า, เลิกกัน
5. การที่มีความารถาไม่ได้อยู่ด้วยกันเพราะบิดาหรือมารดาเสียชีวิต
6. รายได้ของครอบครัว
7. การยอมรับเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย
8. จำนวนพี่น้อง
9. การยอมรับเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน

ตารางที่ 11 เมทริกซ์ โครงสร้าง (Structure Matrix) แสดงค่าสัมประสิทธิ์โครงสร้าง (Structure Coefficient)

ตัวแปร	ฟังก์ชัน
1. การศึกษา	-0.656
2. การใช้เวลาเล่นคุยกับเพื่อนเมื่อมีเวลาว่าง	0.466
3. การมีเพื่อนสนิทถูกจับกุม	0.403
4. เวลาว่าง	0.358
5. การอ่านหนังสือเมื่อมีเวลาว่าง	-0.271
6. ความโน้มเอียงไปในทางเป็นปฏิปักษ์ต่อกฎหมาย	0.261
7. รายได้ของครอบครัว	-0.242
8. ความเชื่อเรื่องแหล่งควบคุมภายใน-นอกตน	0.231
9. การมีเพื่อนถูกจับกุม	0.208
10. ละแวกบ้าน	0.201
11. อึดอัดในทัศน	-0.196
12. การมีบุคคลในบ้านคิดเงิน	0.194
13. การที่มีความารถอาศัยด้วยกันในบ้าน	-0.190
14. การมีความารถอาศัย	0.189
15. การยอมรับเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย	0.188
16. การมีบุคคลในบ้านคิดการพนัน	0.169
17. การมีบุคคลในบ้านถูกจับกุม	0.166
18. ผู้ที่อาศัยอยู่ด้วย	-0.165
19. การที่มีความารถไม่ได้อาศัยด้วยกันเพราะหย่า	0.161
20. ความไม่ปรองดองกันในครอบครัว	0.151
21. การยอมรับเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย	-0.138
22. การศึกษาของบิดา	-0.128

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ตัวแปร	พียงัน
23. การศึกษามารดา	-0.125
24. จำนวนพี่น้อง	0.115
25. การที่มีพ่ามารดาไม่ได้ช่วยกันเพราะเสียชีวิต	0.114
26. จำนวนคนอาศัยในบ้าน	0.110
27. การเล่นกีฬาเมื่อมีเวลาว่าง	-0.104
28. อาชีพมารดา	0.095
29. การเล่นดนตรีเมื่อมีเวลาว่าง	-0.085
30. การชมรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน	0.080
31. การดูโทรทัศน์ ฟังเพลงวิทยุเมื่อมีเวลาว่าง	-0.065
32. อาชีพบิดา	0.036
33. การเลี้ยงน้อง นอนเต็มบ้านเมื่อมีเวลาว่าง	-0.017

จากตารางที่ 11 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์โครงสร้าง ซึ่งชี้ให้เห็นถึง สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรจำแนกและพียงันการจำแนก สหสัมพันธ์นี้เป็นเพียงสหสัมพันธ์ แบบสองตัวแปร (simple bivariate correlations) (Klecka 1981: 33) ค่าสัมประสิทธิ์โครงสร้างจึงชี้ให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรใดตัว หนึ่งและกลุ่มเท่านั้น เครื่องหมายของค่าสัมประสิทธิ์โครงสร้างชี้ให้เห็นทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรนั้น ๆ กับกลุ่มเยาวชนกระทำผิดกฎหมายและกลุ่มนักเรียน จากตารางที่ 11 เมื่อพิจารณาเฉพาะตัวแปรที่มีความสำคัญ 9 ตัวแปร จะพบได้ว่าเยาวชน กระทำผิดกฎหมาย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเที่ยวเล่น กับเพื่อนเมื่อมีเวลาว่าง

การมีเพื่อนสนิทถูกจับกุม จำนวนหนึ่ง การมีบิดามารดาที่ไม่ได้อยู่ด้วยกันเพราะ
หย่าหรือเพราะเสียชีวิต การได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมและแบบปล่อยปละละ
เลย แต่มีความสัมพันธ์ทางลบกับรายได้ของครอบครัว การศึกษา ซึ่งรายละเอียด
จะพิจารณาได้จากตารางที่ 12-19

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของเยาวชนกระทำผิดกฎหมายและนักเรียนจำนวนก
ตามการศึกษา

การศึกษา	เยาวชนกระทำผิด		นักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ป. 4 และต่ำกว่า	190	54.6	-	-
ป. 5 - ป. 6	89	25.6	-	-
สูงกว่า ป. 6	69	19.8	272	100
รวม	348	100.0	272	100

จากตารางที่ 12 จะเห็นได้ว่าตัวอย่างนักเรียนทั้งหมดจบการศึกษาสูง
กว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในขณะที่เพียงร้อยละ 19.8 ของเยาวชนกระทำผิดกฎหมายที่
จบการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของเยาวชนกระทำผิดกฎหมายและนักเรียน
จำแนกตามการใช้เวลาว่าง

การใช้เวลาว่าง	เยาวชนกระทำผิด		นักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เที่ยวเล่นคุยกับเพื่อน	232	66.7	13	4.8
อื่น ๆ	116	33.3	259	95.2
รวม	348	100.0	272	100.0

จากตารางที่ 13 จำนวนถึงร้อยละ 66.7 ของเยาวชนกระทำผิดกฎหมาย
เที่ยวเล่นคุยกับเพื่อนเมื่อมีเวลาว่างแต่เพียงร้อยละ 4.8 ของนักเรียนที่ใช้เวลาว่าง
แบบเดียวกันนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของเยาวชนกระทำผิดกฎหมายและนักเรียนจำแนกตามการมีเพื่อนสนิทถูกจับกุม

การมีเพื่อนสนิทถูกจับกุม	เยาวชนกระทำผิด		นักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	114	32.8	244	89.7
มี	234	67.2	28	10.3
รวม	348	100.0	272	100.0

จากตารางที่ 14 เยาวชนกระทำผิดกฎหมาย ถึงร้อยละ 67.2 มีเพื่อนสนิทถูกจับกุมในขณะที่เพียงร้อยละ 10.3 ของนักเรียนที่มีเพื่อนสนิทถูกจับกุม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของเขาวชนกระทำผิดกฎหมายจำแนกตามการอยู่
รวมกันของมิดามารคา

การอยู่รวมกันของมิดามารคา	เขาวชนกระทำผิด		นักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้อยู่ด้วยกันเพราะเหตุ อื่น ๆ	98	28.2	19	7.0
	250	71.8	253	93.0
รวม	348	100.0	272	100.0
ไม่ได้อยู่ด้วยกันเพราะเสียชีวิต อื่น ๆ	52	14.9	9	3.3
	296	85.1	263	96.7
รวม	348	100.0	272	100.0

จากตารางที่ 15 เขาวชนกระทำผิดกฎหมาย ร้อยละ 28.2 มีมิดามารคา
ไม่ได้อยู่ด้วยกันเพราะเหตุอื่น ๆ ร้อยละ 7.0 ของนักเรียนเท่านั้นที่มีมิดามารคา
ไม่ได้อยู่ด้วยกันเพราะเหตุ

ในทำนองเดียวกัน มากถึงร้อยละ 14.9 ของเขาวชนกระทำผิดกฎหมาย
ที่มีมิดามารคาไม่ได้อยู่ด้วยกันเพราะมิดาหรือมารคาเสียชีวิต ในขณะที่เพียงร้อยละ
3.3 ของนักเรียนเท่านั้นที่มีลักษณะเช่นเดียวกัน

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของเขวชนกระทำผิดและนักเรียนจำนนกคณจำนวน
พ่นอง

จำนวนพ่นอง	เขวชนกระทำผิด		นักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1 - 2 คน	28	8.1	58	21.4
3 - 4 คน	117	33.6	103	37.8
ท่งแ่ 5 คนซ่นไป	203	58.3	111	40.8
รวม	348	100.0	272	100.0

จากตารางที่ 16 จะเห็นได้ว่เขวชนกระทำผิดกฏหมาย ส่วนใหญ่มีพ่นองมากกว่านักเรียน เพียงร้อยละ 8.1 ของเขวชนกระทำผิดกฏหมายที่มีพ่นอง 1-2 คน แ่่นักเรียนที่มีพ่นอง 1-2 คน มีถึงร้อยละ 21.4 ในทางกลับกันจำนวนถึงร้อยละ 58.3 ของเขวชนกระทำผิดกฏหมายที่มีพ่นองท่งแ่ 5 คนซ่นไป แ่ร้อยละ 40.8 ของนักเรียนที่มีพ่นองท่งแ่ 5 คนซ่นไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการอบรมเลี้ยงดูแบบ
ปล่อยปละละเลย จำแนกตามกลุ่มเยาวชนกระทำผิดกฎหมายและ
นักเรียน

กลุ่ม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
เยาวชนกระทำผิดกฎหมาย	348	44.73	20.33
นักเรียน	272	33.69	10.704

จากตารางที่ 17 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนการอบรมเลี้ยงดูแบบ
ปล่อยปละละเลยแล้วพบว่า เยาวชนกระทำผิดกฎหมาย ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบ
ปล่อยปละละเลยโดยเฉลี่ยสูงกว่านักเรียน

ศูนย์วิทยพัธพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการอบรมเลี้ยงดูแบบ
เข้มงวดกวดขัน จำแนกตามกลุ่มเยาวชนกระทำผิดกฎหมายและนักเรียน

กลุ่ม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
เยาวชนกระทำผิดกฎหมาย	348	60.98	16.96
นักเรียน	272	56.72	13.190

จากตารางที่ 18 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนการอบรมเลี้ยงดูแบบ
เข้มงวดกวดขัน พบว่า โดยเฉลี่ยเยาวชนกระทำผิดกฎหมายได้รับการอบรมเลี้ยงดู
แบบเข้มงวดกวดขันสูงกว่านักเรียน

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของรายได้รวมของครอบครัว
ต่อเดือน จำแนกตามกลุ่มเยาวชนกระทำผิดกฎหมายและนักเรียน

กลุ่ม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
เยาวชนกระทำผิดกฎหมาย	348	4467.82	2136.83
นักเรียน	272	10534.61	10631.35

จากตารางที่ 19 เยาวชนกระทำผิดกฎหมาย โดยเฉลี่ยมีครอบครัวที่มี
รายได้ต่ำกว่าครอบครัวนักเรียน

ศูนย์วิจัยและพัฒนา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย